

Asian Productivity Organization “The APO in the News”

Name of publication: Krungthep Turakij (Bangkok Biz) (11 May, 2015, Thailand)

Page: p. 27, 32

ปลุกยักษ์ให้ตื่นด้วยพลังแห่ง‘ผลิตภาพ’ 27

● ขนิษฐา กระบะกิด

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งเต็มไปด้วยความหายน่าและซากแห่งความเสียหาย แต่ใช้ระยะเวลาเพียง 10 ปีเท่านั้น ญี่ปุ่นก็ผงาดขึ้นเป็นประเทศชั้นนำของโลก ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้รับการถ่ายทอด know-how ต่างๆ จากสหรัฐอเมริกา

ตรงกันข้ามประเทศไทยเราที่เคยมุ่งจะเป็น “เสือเศรษฐกิจตัวที่ห้า” แห่งเอเชียหรือ ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ หรือ นิกซ์ (NICs: new industrialized countries) ทว่าหลายสิบปีที่ผ่านมา อันดับของประเทศไทยทุกด้านกลับหยุดอยู่กับที่เมื่อดูจากตัววัดต่างๆ เช่น International Institute for Management Development: IMD ที่ไม่จัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั่วโลก และพบว่าไทยรั้งอยู่ในอันดับเดิมๆ มาโดยตลอด

“ผมมองว่าประเทศไทยเรามีศักยภาพเยอะ แต่เราไม่ใช่คนป่วยของเอเชีย แต่เป็นยักษ์ที่หลับอยู่ต่างหาก” ดร.สันติ กนกนภาพร ผู้อำนวยการสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ กล่าวในงานประชุม APO Governing Body Meeting : AGM ครั้งที่ 57 ซึ่งเขายังอยู่ในฐานะ APO Alternate Director for Thailand อีกด้วย

ดร.สันติ กล่าวว่าการปลุกยักษ์ให้ตื่นทำได้ด้วยการสร้างผลิตภาพ และผลิตภาพจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องอาศัยการตระหนักรู้ถึงเรื่องผลิตภาพ นั่นคือ การมีวินัย ซึ่งคนไทยยังขาดอยู่มาก และหากทุกคนมีวินัย มีความตรงต่อเวลา ผลิตภาพจะเกิดขึ้นทันทีโดยไม่ต้องลงทุน ลงแรงอะไรมากมาย

ดร.มารี อะมาโน เลขาธิการองค์การเพิ่มผลผลิตแห่งเอเชีย (Asian Productivity Organization-APO) ได้กล่าวสนับสนุนความคิดดังกล่าว เพราะเธอเองมองว่าไทยพัฒนาศักยภาพมาได้ไกลกว่าประเทศอื่นพอสมควร เพียงแค่ต้องทำเรื่องของผลิตภาพให้สูงขึ้นและนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม การประชุม AGM จะถูกจัดขึ้นทุกปีเวียนไปในแต่ละประเทศสมาชิก

ปลุกยักษ์ให้ตื่น ด้วยพลังแห่ง ‘ผลิตภาพ’

จากซ้ายไปขวา : ดร.สันติ กนกนภาพร, ดร.มารี อะมาโน, พรทิพย์ กบุญนิยม

ถ้าทุกคนมีวินัย ก็จะมี
ผลิตภาพ แต่สุดท้ายแล้ว
ต่อให้มีผลิตภาพดีแค่ไหน
ถ้าไม่ตอบโจทย์
ความต้องการอนาคตได้
ก็ไม่มีประโยชน์

และครั้งนี้การประชุมมีวัตถุประสงค์ในการหารือถึงแนวทางการร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก ในเรื่องของนโยบายและแผนงานเชิงกลยุทธ์แบบบูรณาการ โดยมีวาระการประชุมที่สำคัญ ก็คือแผนกลยุทธ์การขับเคลื่อนผลิตภาพของประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ปี 2020

ถามว่าวิสัยทัศน์ปี 2020 ว่าด้วยเรื่องอะไร ดร.มารี อธิบายว่า คือการทำให้ผลิตภาพในประเทศสมาชิกเพิ่มสูงขึ้น มีการแข่งขันได้ ซึ่งฟังๆ ไปก็คล้ายจะเป็น “นามธรรม” แต่การประชุมครั้งนี้จะทำให้ภาพเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งหมายถึงการเขียนเป็นโรดแมทหรือเส้นทางเดิน ซึ่งน่าจะใช้เวลาประมาณสองเดือนจึงจะมีข้อสรุปที่ชัดเจน

“แต่ที่ยังเวิร์ค อยู่ที่ต้องทำอะไร จึงจะสร้างผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ จากเดิมที่ APO ลงไปแค่เดือนในระดับเล็กๆ เช่น ดูธุรกิจครอบครัวที่มีคนไม่กี่คน และพอเพิ่มผลิตภาพได้ก็กลายเป็นว่าต้องลดจำนวนคนในธุรกิจลง ท้ายถึงต้องทำให้คนตกงาน ผลิตภาพควรต้องสร้างผลดีคือต้องทำให้ธุรกิจเฟื่องฟู กระตุ้นให้เศรษฐกิจเฟื่องฟู ดังนั้นหากจะสร้างผลกระทบในวงกว้างได้จำเป็นต้องมุ่งไปภาครัฐซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ให้ทำหน้าที่ขับเคลื่อน”

จากภาพใหญ่แล้วต้องหันกลับมาภาพของประเทศไทย ถ้าถามก็คือ ผลิตภาพนั้นเป็นวาระของชาติเราหรือไม่ อย่างไร ดร.สันติ กล่าวไว้ **สำคัญ**

ประเทศไทย มีการพูดถึงผลิตภาพกันใน

ทุกๆ หน่วยงาน ในทุกๆ ภาคส่วน
หว่ายังขาดการบูรณาการ อย่างไรก็ดี
สถาบันที่มีผลผลิตแห่งชาติ เป็นสถาบัน
เครือข่ายกระทรวงอุตสาหกรรมจึงมี
ส่วนร่วมในการวางแผนแม่บทว่าจะผลักดัน
ผลิตภาพของประเทศอย่างไร และได้มอง
ถึงปัจจัยหลักๆ ที่จะนำมาประกอบอยู่
2-3 เรื่อง ดังนี้

หนึ่ง ยังคงมุ่งเน้นสนับสนุนการ
พัฒนาธุรกิจระดับเล็กอย่างเอสเอ็มอี
ซึ่งเป็นฐานรากที่สำคัญของธุรกิจ

สอง จะให้ความสำคัญเรื่องสังคม
ผู้สูงอายุ และลงไปยังประชาชนที่เป็นฐาน
ขนาดใหญ่ ซึ่งจะสร้างผลกระทบครั้งใหญ่
เช่นกัน นั่นก็คือ ประชากรผู้หญิงซึ่งมี
มากกว่าผู้ชาย โดยจะมุ่งพัฒนาศักยภาพ
ของบุคลากรผู้หญิง ซึ่งเป็นการสนับสนุน
ส่งเสริมที่ต่างไปจากแรงงานผู้ชาย
แน่นอนว่างานหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้น
จะแตกต่างกัน ซึ่งเราขอรับว่าเป็นความ
ท้าทาย และต้องอาศัยการคิดใหม่ทั้งหมด
แต่เชื่อว่าหากสามารถทำได้ผลิตภาพ
ของประเทศจะเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน
พอควร อีกทั้งเรื่องของการพัฒนาไปสู่
ความยั่งยืนก็เป็นอีกเป้าหมายปลายทาง
หนึ่งที่ต้องการมุ่งไป

“แต่ไม่ใช่ทำเสร็จกลับกลายเป็น
อะไรโบราณหรือตกยุคไปแล้ว คอแฉิปต์
ของแผนนี้ต้องรองรับตอบโจทย์อนาคต
ข้างหน้าได้ แต่ถามว่า 50 ปีข้างหน้าดีดไป
จะมีระดับการเติบโตเท่ากับ 50 ปีที่ผ่านมา
หรือไม่ คงยากมาก เพราะ 50 ปี ก่อนมี
ภาวะสงครามซึ่งความเสียหายที่เกิดเป็น
โจทย์ที่ตอบได้โดยง่าย แต่จากนี้ไปวันจะ
ยากมาก และคงไม่มีใครอยากให้เกิด
สงครามโลกอีกครั้ง ดังนั้น จะต้องทำ
อย่างไรถึงสามารถสร้างดีมานด์ใหญ่ขึ้นได้
อีกครั้ง อีกความท้าทายก็คือนวัตกรรมใน
ยุคนี้ยังน่าสิ่งที่มีอยู่เดิมไม่ได้เป็นการค่อย
อดซึ่งอันตรายมาก เราคงต้องมองเรื่อง
พวกนี้เพื่อหาวิธีตอบโจทย์นำมาประกอบ
การวางแผนแม่บท”

สาม ต้องหาทางปิดแกับความท้าทาย
ที่ภาคอุตสาหกรรมกำลังเผชิญหน้า ก็คือ
เรื่องของเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
Internet of Things ซึ่งเป็นแนวคิดที่
เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์อัจฉริยะเหล่านี้
ให้คุยกันได้ในช่องทางอินเทอร์เน็ต
โดยไม่ต้องผ่านคน

“มันถูกเรียกว่า **Industry 4.0**
ซึ่งเป็นวิวัฒนาการมาจากอุตสาหกรรม
ยุค 1.0 ที่ว่าด้วยเรื่องของเครื่องจักรไอน้ำ
ขณะที่ยุคที่สองเริ่มนำเอาสายพาน
มาช่วยให้เกิดการผลิตจำนวนมากๆ
ถัดมาเป็นยุคที่เริ่มนำเครื่องจักรมาใช้
แทนคนในการทำงาน และมาสู่ยุค 4.0
ในปัจจุบันที่คนไม่ต้องทำอะไรเลย
และจะไม่มีการเออเรอ ไม่มีข้อเสีย
ทำให้เกิดผลิตภาพที่สูงสุด”

อีกประเด็นที่เพิ่มเติมก็คือ
การวัดผล ซึ่ง ดร.สันติ กล่าวว่ ในแง่ของ
การบริหารจัดการแล้ว **“อะไรที่วัดไม่ได้
ก็ไม่สามารถจัดการได้”** และต้องเป็น
ตัววัดที่ดีที่แม่นยำด้วย เช่นถ้าหากต้องการ
วิ่งร้อยเมตรก็ต้องมีวิธีวัดร้อยเมตรนั้น
ให้ได้ไม่เช่นนั้นก็อาจวิ่งไปถึงเป้าหมาย
เป็นต้น ขณะที่ มร.มารี กล่าวเช่นกันว่า
APO มองถึงความสำคัญของการวัดผล
และจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการจัด
อันดับ และหาตัวเสกกลางให้ประเทศ
สมาชิกใช้ในการอ้างอิง ในการวัดผล
นอกจากนั้นเขายังมองถึงเรื่องของดิจิทัล
เน็ตเวิร์คซึ่งจะนำมาใช้ผลักดันให้ทุกคน
สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง

ถามว่า มองถึงประโยชน์ในการเป็น
ประเทศสมาชิกของ APO ดร.สันติ ตอบว่า
มีค่าเดียวกับนึกถึงก็คือ คำว่า **“เน็ตเวิร์ค”**
ที่ช่วยเชื่อมโยงไปถึงองค์กรนานาชาติ
และเหล่าผู้เกี่ยวข้องภายในหลากหลาย
สาขาให้ช่วยมาแชร์ มาถ่ายทอดความรู้
ซึ่งในการวางแผนแม่บทจะมีการนำเอา
สิ่งที่ได้เรียนรู้จาก APO มาใช้ในการวัด
เปรียบเทียบ หรือ **Benchmark** คง **ไม่
สามารถคัดลอกกรณีความสำเร็จมาใช้ได้
ทั้งหมด**

ถามถึงความท้าทายในเรื่องของ
ผลิตภาพ ดร.สันติ คงย้ำถึงการทำให้
ทุกคนตระหนัก และวินัย แต่ท้ายสุดแล้ว
เขามองว่า **“ต่อให้มีผลิตภาพดีแค่ไหน
แต่ไม่ตอบโจทย์ความต้องการอนาคต ได้
ก็ไม่รับประโยชน์”** ขณะที่ มร.มารี
มองถึง เรื่องของคุณภาพแรงงานที่
ต้องคู่ขนานไปกับค่าแรง ค่าแรงสูง
คุณภาพต้องสูง อีกทั้งเขายังมองใน
ภาพรวมของการลงทุนว่า ประเทศต่างๆ
ต้อง **“บริหารจัดการความเสี่ยง”** ในเรื่อง
การเมือง เรื่องความปลอดภัยในชีวิตและ
ทรัพย์สิน